

Časopis ZŠ hrdinu Janka Čmelíka

O Á Z A

číslo 8, jún 2012

Exkurzia Soko banja - Siedmací

Kláštor Koporin

Kúpanie v bazéne

Párty v diskotéke

Prechádzka po čerstvom vzduchu

Oddych v lese

Ukrytý v horách - Sokograd

Ved' počkaj, predbehnem ťa!!!

Všetko pekné má svoj koniec

Milí čitatelia!

Nové ôsme číslo Oázy je pred Vami. My, redaktori, sme s Vašou pomocou prichystali zaujímavé témy z našej školy a témy zo žiackeho života. Nájdete tu súhrn informácií z celého druhého polročia, aktivity žiakov, súťaže, odmeny, vtipy, zaujímavosti, náboženský kútik, poučky a samozrejme fotografie.

Dúfame, že sa Vám nová Oáza bude páčiť a že si každý z Vás tu nájde niečo pre seba. Svoje príspevky a návrhy môžete posilať na e-mailovú adresu: hjcmelik.oaza@gmail.com.

Redakcia

Vydáva:

ZŠ hrdinu Janka Čmelíka

Technická úprava:

riaditeľ prof. Janko Havran
Andrea Potranová
Ivan Agarský
Ivan Kožík

Zodpovedný redaktor:

riaditeľ prof. Janko Havran

Jazykové redaktorky:

prof. Lýdia Gedel'ovská
prof. Katarína Topoľská
prof. Jarmilka Dolinajová

Redaktori:

Kristián Čmelík, Martina Tóťová, Nina Kováčová, Klára Horvátová, Iva Mojovičová, Branislav Folťan, Katarína Rumanová, Ema Kočišová, Jana Pokoracká, Anna Havranová, Anna Lakatošová, Nina Verešová, Daniel Domoni, Klaudia Farkašová, Igor Havran.

Obsah

Exkurzia Soko banja - fotoreportáž	2
Správy.....	4
Veľvyslanec v našej škole	7
Festival vedy, confirmácia.....	8
Fruškohorský maratón.....	9
Roztancované úspechy našich folkloristov.....	10
Naše dôchodkyne.....	11
Interview - M. K. Jonášová.....	12
Rozhovor s pánom L. Duditšom.....	13
Naša tvorba.....	14
Anna Havranová.....	18
Príroda.....	19
Exkurzia Tara - fotoreportáž.....	21
Výlet Vršac.....	22
Výlet Nový Sad.....	24
Výtvarná súťaž v B. Bystrici.....	25
Náboženský kútik.....	26
Poučky zo slovenčiny.....	27
Výtvarný kútik.....	28
Zábavná stránka.....	30
Rozlúčkový večierok - fotoreportáž.....	31
Deň školy.....	32

Na titulnej strane: Anna Havranová, žiačka generácie ZŠ h. Janka Čmelíka a víťazka literárneho súbehu Prečo mám rád slovenčinu, prečo mám rád Slovensko.

Na poslednej strane: Deň školy- fotoreportáž.

Vytlačila tlačiareň Alpha-Graf office@graf.rs

Správy

Deň

svätého Sávu

oslávali i žiaci ZŠ hrdinu Janka Čmelíka v Starej Pazove. Všetci boli povolaní 27. januára 2012 do školskej sály, kde bol pripravený hodnotný program. Žiaci vynaložili veľké úsilie, preukázali svoje pestré talenty a schopnosti, ktorými skrášili tento deň. Hudba, divadielko, tance, recitácie a iné zaujímavosti nadchli a vyvábili na tvár úsmev všetkým prítomným. Odmenou im bol potlesk vychovávateľov, profesorov, rodičov a spolužiakov.

Dňa

3. marca 2012 sa v Novom Sade uskutočnila **medziobecná súťaž zo srbského jazyka** ako nematerinského jazyka. Účinkovali žiaci: Andrea Sládková, Marína Domoniová a Ivan Kožík. Na republikovú súťaž postúpili Ivan Kožík, žiak siedmej triedy a Marína Domoniová, žiačka ôsmej triedy. Na republikovej súťaži 9. mája t. r. nedostali odmeny.

Dňa

6. 3. 2012 sa uskutočnila **obecná recitačná súťaž** v divadelnej sieni v Starej Pazove. Zúčastnili sa žiaci vyšších ročníkov, piataci: Michaela Lešťanová, Ivona Pepdonovičová, Igor Havran, Jana Rumanová, Nina Verešová, Mária Bzovská a žiaci nižších ročníkov, tretiačky: Valentína Hudecová, Isidora Iličová, Mia Mendňanová, Maja Gedelovská a štvrtáčky Monika Babíková a Maja Opavská. Na zónovú súťaž postúpili Jana Rumanová a Valentína Hudecová.

Dňa

10. 3. 2012 sa uskutočnila **obecná súťaž z biológie** v ZŠ Simeona Aranžického. Súťažilo 130 žiakov. Z našej školy postúpili ďalej Klára Horvátová a Andrea Potranová.

Dňa

2. 3. 2012 o 17.00 hodine si žiaci vyšších ročníkov v divadelnej sieni v Starej Pazove pozreli divadelné predstavenie **Dni zo snov Einsteinových** autora **Miroslava Benku**. V predstavení účinkovali aj žiaci našej školy.

Dňa

2. 3. 2012 sa uskutočnilo výročné **Zhromaždenie MOMS-u** Stará Pazova v miestnostiach Základnej školy hrdinu Janka Čmelíka. Oficiálne otváranie miestnosti MOMS-u bolo o 18.00 hodine v ulici Cyrila a Metoda 8. Svojou prítomnosťou nás poctili veľvyslanec Slovenskej republiky Ján Varšo, Katarína Melichová, predstavitelia miestnych odborov z Nového Sadu, Kysáča, Sriemskej Mitrovica a Dobanoviec. Žiaci prichystali krátky, ale pekný program.

Dňa

4. 3. 2012 sa uskutočnila **obecná súťaž z matematiky** v ZŠ B. P. Pinkiho. Súťažilo 150 žiakov. Z našej školy postúpila ďalej Anna Havranová. Súťaže sa zúčastnili aj žiaci nižších ročníkov: Dávid Opavský 3.1; Edita Baková 3.1; Dária Tótová 4.2 a Darko Šiška 4.1. Žiaľ, nikto z nich nepostúpil na vyššiu úroveň.

Dňa

9. marca sa žiaci Mário Domoni, Dário Žiga a Miroslav Greksa zúčastnili na **sriemskej súťaži v strelectve**, ktorá sa konala v Indjiji. Mário Domoni obsadil prvé miesto so 182 kruhov a Miroslav Greksa bol druhý so 178 kruhov. V tímovej konkurencii obsadili prvé miesto s 528 kruhov a tým výsledkom postúpili na školskú olympiádu, ktorá sa konala 11. mája a na ktorej boli siedmi.

Dňa

10. 3. 2012 prebiehala

zónová recitačná súťaž. Jana Rumanová s básňou Cibul'a a Valentína Hudecová s básňou Sedmokráska postúpili na pokrajinskú súťaž.

Dňa

10. 3. 2012 sa konala **obecná**

súťaž z nemeckého jazyka. Z našej školy sa zúčastnili Kristijan Sládok, Andrea Verešová, Daniela Gašparová a Andrea Šarkézyová. Žiaci nepostúpili na ďalšiu úroveň.

Dňa

15.03.2012 v celom

Srbsku prebiehalo prvé kolo matematickej súťaže pod názvom **Misliša**. Tejto súťaže sa zúčastnil aj žiak našej školy, Martin Valent z 2.2 triedy. Do finále postúpili len tí žiaci, ktorí mali maximálny počet získaných bodov. Martin nepostúpil ďalej, ale je šťastný, že sa zúčastnil a dostal pochválenie.

Dňa

14. 3. 2012 sa uskutočnila beseda **Zima s knihou** v Ľudovej knižnici Dositeja Obradovića. Žiaci mali príležitosť vypočuť si **prof.Dr. Annu Marićovú**, ktorá hovorila o svojej knihe O jazyku.

Dňa

16. 3. 2012 o 13.00 hodine žiaci vyšších ročníkov v divadelnej sieni v Starej Pazove pozreli si **pohybové predstavenie Neresti ľudstva** autora **Miroslava Kožíka**. Predstavenie sa im páčilo.

Dňa

17. 3. 2012 sme šli do Golubiniac na **obecnú súťaž z dejpisu**. Pekne sme sa tam bavili, no nezaznamenali sme pozoruhodné výsledky.

Dňa

21. marca 2012 sa v Novom Sade konalo nahrávanie finálneho vysielania prvého cyklu kvízu **Zelené, mám ťa rád zelené**, v ktorom súťažili štyri školy z Nového Sadu, Starej Pazovy, Futoga a Rummy. Prvé miesto obsadili žiaci z Rummy, druhé zo Starej Pazovy a tretie z Futoga a Nového Sadu. Všetci účastníci boli pekne odmenení a víťazi dostali aj PC počítač do školy. Zo Základnej školy h. Janka Čmelíka v závodení účinkovali: Anna Havranová, Marína Domoniová, Janko Vereš a pomocný člen bola Daniela Gašparová.

Dňa

20. apríla 2012 prebiehala **medziobecná súťaž zo slovenského jazyka**. Žiaci zo sriemskeho regiónu, ktorí súťažili v Erdevíku, obsadili zo slovenského jazyka tieto miesta: medzi piatakmi 2. miesto obsadila Michaela Lešťanová a 3. miesto Miroslav Sabo. Medzi šiestakmi 3. miesto obsadil Mário Kočiš. Medzi siedmakmi 1. miesto obsadila Iva Mojovičová, 2. miesto Ivan Agarský a 3. miesto Anna Števáková. Medzi ôsmakmi 1. miesto obsadila Anna Havranová a 2. miesto obsadila Ivana Havranová.

V dňoch 20.-22. 4.2012 v Sečnji prebiehala **pokrajinská recitačná súťaž**. Naše recitátorky Jana Rumanová a Valentína Hudecová nepostúpili ďalej, ale Jana získala Zlatý diplom.

Žiaci

šiesteho a siedmeho ročníka ZŠ hrdinu Janka Čmelíka v piatok 27. apríla navštívili Belehrad. Po prechádzke mestom navštívili McDonalds a potom si v divadle Boško Buha pozreli modernú **satiru Svojta**, ktorú podľa textu Nebojšu Romčevića režíroval Nikola Zavišić. Divadelné predstavenie, okrem toho, že divákov pobavilo, taktiež aj donútilo porozmýšľať nielen o celkovom spôsobe života, ale aj o skutočných hodnotách človeka v súčasnej dobe.

Dňa 18. mája t. r. na **Republikovej súťaži zo slovenského jazyka** medzi siedmakmi 3. miesto obsadila Iva Mojvičová.

Dňa

24. 5. 2012 sa

konalo slávnostné **za-**

sadnutie Správnej rady

MOMS v Základnej škole h.

Janka Čmelíka pri príležitosti 242 rokov príchodu Slovákov do Starej Pazovy. V programe sa zúčastnili škôlkari, chór, členky Združenia pazovských žien a žiačka Anna Havranová prečítala slohovú prácu o Terézii Vansovej.

V

sobotu 26. mája bola v

Novom Sade organizovaná

Republiková súťaž zo srbského

jazyka ako nematerinského jazyka. Tejto

súťaže sa zúčastnili aj žiaci ZŠ hrdinu Janka Čmelíka, Marína Domoniová, žiačka 8.1 triedy a Ivan Kožík, žiak 7.1 triedy. Po vypracovaní testov bola pre žiakov zorganizovaná obchôdzka mesta. Marína Domoniová získala 14 a Ivan Kožík 16 z možných 20 bodov, čo však nebolo nadostač na získanie jedného z prvých troch miest. Žiakov na súťaž pripravoval profesor srbského jazyka a literatúry Savo Đurđević.

V stredu 13. júna 2012 do našej školy zavítalo sladké potešenie. Najmä, **Frikom a.d.** v spolupráci s staropazovským **Medius d.o.o.** delil zmrzliny žiakom školy. Zmrzliny sa delili aj v ostatných školách v obci.

Anna Havranová, žiačka ôsmeho ročníka ZŠ h. Janka Čmelíka, získala prvú cenu na literárnej súťaži s medzinárodnou účasťou **Prečo mám rád slovenčinu, prečo mám rád Slovensko**, ktorú organizovalo Ministerstvo školstva Slovenskej republiky, Ministerstvo kultúry Slovenskej republiky a Úrad pre Slovákov žijúcich v zahraničí. Celkový počet hodnotených prác bol deväťdesiat. Slávnostné vyhlásenie výsledkov 20. ročníka súťaže bolo 14. júna 2012 v Nových Zámkoch.

Staropazovskí ôsmaci v stredu 6. júna 2012 usporiadali rozlúčkový večierok v divadelnej sieni v Starej Pazove. Na slávnostnom programe riaditeľ školy Janko Havran odovzdal odmeny najlepším žiakom.

Správy písali: Marína Domoniová 8.1, Iveta Verešová 8.1, Anna Havranová 8.1, Daniela Gašparová 8.1, Anabela Stošičová 5.2, Michaela Lešťanová 5.1, Anna Lakatošová 5.2, Branislav Pop 5.2, Jana Rumanová 5.2, Miroslav Sabo 5.2, Nataša Potranová 5.1, Mário Kočíš 6.1, Martina Tóťová 7.1, Klára Horvátová 7.1, Márko Podlavický 7.1, Ivan Kožík 7.1, Mário Domoni 6.1.

Veľvyslanec v našej škole

V stredu 4. apríla Starú Pazovu navštívil veľvyslanec Slovenskej republiky v Belehrade Ján Varšo. Bola to jeho prvá oficiálna návšteva našej obce. Navštívil nás spolu s konzulkou Katarínou Stehlíkovou. Počas pobytu v Starej Pazove veľvyslanec navštívil evanjelickú a pravoslávnu cirkev, Základnú školu hrdinu Janka Čmelíka, SKUS hrdinu Janka Čmelíka. Poslednou lokalitou celodennej návštevy bola obchôdzka veľkolepého Národného domu futbalu.

V miestnostiach Základnej školy hrdinu Janka Čmelíka pána veľvyslanca privítal kolektív školy na čele s riaditeľom Jankom Havranom. Riaditeľ hostí oboznámil s prácou a výsledkami žiakov v tejto škole, ktorá je jedinou na území Sriemu so slovenskou vyučovacou rečou.

Martina Tótová, 7.1

Siedmačky úspešné v prvej pomoci

Obecná súťaž z prvej pomoci, ktorú usporiadal Červený kríž Starej Pazovy, sa konala na našej škole dňa 27. 04. 2012. Na súťaži sa zúčastnili tímy základných škôl: Boška Palkovljeviča - Pinkiho, Rastka Nemanjića - Sv. Sávu, Very Miščevićovej, Milana Hadžića a 2 tímy z našej školy. Spolu bolo 9 tímov.

Prvé miesto získali a najväčšie vedomosti ukázali práve žiačky našej školy, siedmačky Martina Tótová, ako kapiténka, Iva Mojovičová ako rezerva a Andrea Potranová, Mária Šišková, Anna Števíková a Klára Horvátová. Na druhom mieste bola škola Boška Palkovljeviča - Pinkiho. Druhý tím našej školy, v ktorom boli: Janko Vereš, Viktor Hric, Andrea Sládková, Daniela Gašparová, Marína Domoniová a Branislav Folťan obsadil tretie miesto.

Tak úspešné siedmačky postúpili na pokrajinskú súťaž do Báčskej Palanky, ktorá sa konala 26. mája. Z 12 tímov, v ktorých boli žiaci zo Sriemských Karloviec, Sriemskej Mitrovice, Indije, Šídu, Báčskej Palanky, Báčskeho Petrovca, Báčskej Topoly, Zrenjanina, Kikindy, Ady a Odžakov, náš sa maximálne snažil a je spokojný so získaným šiestym miestom. Dievčatá hovoria, že im je najdôležitejšie to, že sa tam pekne pobavili, naučili sa mnohým užitočným veciam a že spoznali mnoho zaujímavých ľudí.

Martina Tótová, 7.1

FESTIVAL VE D Y

Piataci v Novom Sade

V sobotu 12. mája 2012 žiaci vyšších ročníkov a ich prednášatelia navštívili Festival vedy v Novom Sade. Bol to ozajstný zážitok. Boli v planetáriu, v Zmaj-Jovovej ulici a v Mc-Donaldse. Domov sa vrátili šťastní a plní zážitkov.

Anna Lakatošová, 5. 2

K O N F I R M Á C I A

Spoločná fotografia žiakov piateho ročníka

Koncom januára sme my, piataci, začali chodiť na kamarátenie konfirmantov. Boli tam deti aj z iných škôl. S pánom farárom sme mali hodiny náboženstva.

Koruna tých hodín bol čin konfirmácie, ktorý sa udial 29. apríla 2012. V ten deň sme všetci v kostole boli sviatočne oblečení. Dievčatá boli v bielych šatách a chlapci boli vo sviatočnom obleku. Početné obecenstvo sa dívalo iba na nás. Po ukončení konfirmácie šli sme na sviatočný obed.

Anna Lakatošová, 5. 2

Fruškohorský maratón

Žiaci Základnej školy hrdinu Janka Čmelíka sa v sobotu 28. apríla roku 2012 zúčastnili na Fruškohorskom maratóne. Na maratóne bolo 14 007 účastníkov. Maratón štartoval na Popovici pri lesnom dome. Zo Starej Pazovy sa ho ešte zúčastnili žiaci ZŠ Simeona Aranjického a ZŠ Boška Palkovljevića Pinkiho.

Z našej školy 16 žiakov 7. a 8. ročníka predvádzali učiteľky Andrea Dvornická a Libuša Simendićová. Účastníci na výber mali 17. rozličných maratónov rôznych dĺžok. Naši žiaci si vybrali *Pripravníčki istočni maraton*, ktorý bol dlhý 17,573 km a mal štyri kóty: KT1, KT2, KT7 a KT9. Účastníci dostali knižočky, do ktorých si na kótach všetko značili.

Terén bol náročný, ale ho naši žiaci úspešne zvládli a počas maratónu im nebola núdza o zábavu, smiech, žarty a piesne. Žiaci a učiteľky sa navzájom podporovali a dbali o seba. K cieľu prišli okolo 15. hodine. Po návrate domov boli vyčerpaní, ale maratón sa im veľmi páčil. Ako sami povedali, bol to pekne strávený deň v prírode v spoločnosti kamarátov a určite sa prihlásia aj o rok.

Ivan Kožík, 7.1

V piatok 18. mája prebiehal Kros RTS-a, na ktorom sa zúčastnili žiaci našej školy. Výsledky boli takéto: druhý ročník – prvé miesto Mia Verešová; tretie miesto Martin Valent; tretí ročník – prvé miesto Ivor Šaš, tretie miesto Laura Hruškárová; štvrtý ročník – tretie miesto Branislav Vereš; piaty ročník – prvé miesto Daniel Domoni, tretie miesto Jana Rumanová; siedmy ročník – druhé miesto Irena Baková, tretie miesto Branislav Ruman; ôsmy ročník – druhé miesto Ivan Réner.

Ivan Agarský, 7.2

Roztancované úspechy našich folkloristov

V nedeľu 20. mája 2012 staršia folklórna skupina SKUS-u hrdinu Janka Čmelíka sa zúčastnila na vojvodinskej súťaži v Báčskej Topole. Na tento festival sa kvalifikujú najlepšie detské súbory z celej Vojvodiny a preto sa všetci účinkujúci zaraďujú do kategórií: bronzovej, striebornej a zlatej. Na festivale vo folklórnych programoch sa zúčastnilo vyše 1400 účastníkov a v koncertoch zborov a orchestrov vyše 400. Na tomto festivale naši folkloristi získali striebro.

Choreografka Ružena Červenská: „Každoročne SKUS hrdinu Janka Čmelíka účinkuje na jarnom stretnutí s tromi tanečnými skupinami v kategóriách: najmladšia, stredná a staršia skupina. Počet tanečníkov vo všetkých skupinách je 86. Najstarší vzrast tvoria žiaci vyšších ročníkov ZŠ hrdinu Janka Čmelíka a počíta dvadsať štyroch tanečníkov. Už štyri roky zaradom táto tanečná skupina sa kvalifikovala na pokrajinskú, najvyššiu súťaž. Získala jednu bronzovú a tri strieborné plakety. Nebude neskromne ak povieme, že je najúspešnejšou tanečnou skupinou vojvodinských Slovákov. Okrem tejto súťaže každoročne účinkujú aj na detskom festivale Zlatá Brána v Kysáči, ktorá sa tohto roku uskutoční 24. júna.“

Celoročná práca sa koná pod vedením Ruženy Červenskej a nacvičovateľky Kataríny Šašovej.

Mário Kočiš, 6.2

Detská olympiáda

V Srijemskej Mitrovici sa 25. 04. 2012 konali prípravy na Detskú olympiádu. Zúčastnili sa aj žiačky tretieho ročníka ZŠ hrdinu Janka Čmelíka. Účastníci mali pripravené poligóny, na ktorých sa pretekali a najrýchlejšia skupina postúpila na olympiádu, ktorá sa tiež realizovala v Srijemskej Mitrovici. Naša skupina obsadila tretie miesto a Klára Mendňanová, žiačka 3.2 triedy, obsadila tiež tretie miesto ako jednotlivec.

Vlasta Turčanová, učiteľka triednej výučby

NAŠE DÔCHODKYNE

„Letia dni a roky. Šumia krídla času ponad hlavy ľudí, ako vlny veľrieky ponáhľajú sa do mora večnosti.“ - tak hovorila o živote známa spisovateľka Terézia Vansová. Mala pravdu. Skutočne, život je taký prefikovaný bežec, že prešumí dráhami života nemo, nezrozumiteľne a meravo, zanechávajúc hlboké stopy v srdciach ľudí, v ich očiach, myšliach, spomienkach. A jeho kroky sú jak isté kocičky v tej nekonečnej životnej mozaike, prepletajúce sa neobyčajne hravo a obratne, tak zvonivo, ako v detskej hre. Skáču z etapy na etapu ľudského života, zanechávajú v nich svoj šušlavý dych, mystickú, tajuplnú vôňu. Boľavú, ale milú.

Život prebrnkol jednou zaujímavou a pestrou kocíčkou dvoch nezastúpiteľných osôb, ktoré máme radi. Sýtili sme sa ich úsmevmi každodenne, dívali sa do ich hlbokých očí a nepretržite sme boli správdzaní tichými a úprimnými hlasmi, ochotne poskytujúcimi múdre, skúsené rady. Bezbochyby zaslužene a statočne dôchodok zaklopal na bránu iskričiek našej školy. Našej skvelej profesorky srbčiny, Anne Balážovej a neunávne usilovnej upratovačky, Anne Cajzlovej. Ich úsilie a práca dlhé roky vrcholili, odkrývali svoju obdivuhodnú tvár a intenzitu, tak teraz prišla doba, aby im tá statočná práca poskytla pohodlný oddych, zaujímavý, usmievaný a tichý.

Pani **Anna Balážová** bola profesorka, akú by si celým srdcom doprial každý žiak. Múdra a zaujímavá osoba s jasným, dokonalým cieľom. Nesmierna optimistka, láskyplná a dôvtipná, ktorá vždy štedro a bezpodmienečne rozdávala svoje vedomosti, skúsenosti a lásku, usilujúc sa vyťažiť z každého z nás práve to najlepšie, najhodnotnejšie a tým nás usmerniť k správne životnému chodníku. Svoje učiteľské povolanie spĺňala si úprimne a čisto, vynakladajúc celé svoje úsilie, aby z nás, žiakov, sformovala statočných, vynaliezavých a pracovitých ľudí. Zapamätám si navždy jej široký, zhovievavý úsmev a milujúce, tajuplné oči, vždy obetavo pripravené poskytnúť mi akúkoľvek pomoc, či podať mi múdru, skúsenú radu. Báseň, pieseň, tanec, disciplína, úsmev, vedomosti, pracovitosť, neunávnosť sú len niektoré z hviezdíčiek, ktoré z nej počas tých dlhých, pracovitých dní žiarili a šírili svoje kúzlo na tváre všetkých nás. Všetkým nám je bez profesorky smutno, no jej milý úsmev a duchaplné oči zanechali v nás hlboké stopy, ktoré ani tá najväčšia víchrica života nedokáže zmazať.

Naše chodby opustila skvelá a usilovná upratovačka, **Anna Cajzlová**, ktorá im každodenne svojím úsmevom pridávala zvláštny, kúzelný lesk. Pestrými vlastnosťami nesebecky farbila našu každodennosť a tým nám pobyt tu, v našom druhom domove bol krásny a pohodlný. Žiarila z nej úprimná, dobrotivá tvár, na ktorú vždy bolo príjemné sa dívať. Usilovné ruky boli pripravené a ochotné pomôcť a poskytnúť akúkoľvek radu. S veľkým tímom sa neunávne starala o čistotu a krásu našej školy. Budem si ju pamätať podľa milého úsmevu, krotkého a statočného srdca a šľachetnej ochoty pomôcť ľuďom v každej situácii. Bolo skutočným bohatstvom mať takú skvelú upratovačku, a najmä osobu.

Anna Havranová, 8. 1

Interview: Promócia knihy Samí dobrí žiaci M. Kotvášovej - Jonášovej

Otázky:

1. Aké dojmy v tebe zanechala táto promócia?
2. Čo sa ti najväčšmi páčilo?
3. Ako na teba zapôsobila spisovateľka s jej dielami?
4. Oslovili ťa, zaujali, inšpirovali?
5. Zúčastnil/a by si sa znovu takejto besedy?
6. Koho by si si ešte prial/a vidieť?
7. Čo by si sa chcel/a spisovateľke opýtať?

Ivana Havranová, 8. 1

1. Zanechala skvelé dojmy. Bolo veľmi zaujímavé.
2. Zvlášť ma zaujal úryvok, ktorý nám spisovateľka zo svojho diela prečítala. Spôsob, akým ho písala, teda blízky nám, ako aj zábavné hry a hádanky, ktorými nás potrápila. Bolo naozaj zvláštne, originálne, čo zaujalo nielen mňa, ale aj všetkých ostatných.
3. Zapôsobila kladne, pretože svoje diela písala pre nás, tínedžerov. Zaujímavé sú, lebo je aj sama ona zaujímavá.
4. Áno. Všetliaké komické udalosti z prečítaného úryvku ma inšpirovali k tomu, aby som si aj ja viacej všimla take príhody.
5. Áno, zúčastnila by som sa preto, že by som si chcela všimnúť, vidieť a zoznámiť sa aj s inými knihami, podobnými tejto.
6. Ani mi toľko nezáleží na tom o koho ide, ale záleží mi na kvalite a zaujímavosti jeho diel.
7. Zaujíma ma skadiaľ spisovateľka čerpala inšpiráciu na písanie takýchto diel. Presnejšie, chcela by som sa dozvedieť, či sú to spomienky na vlastnú mladosť, alebo sledovala svoje vlastné deti.

M. Kotvášová - Jonášová

Andrea Potranová, 7. 1

1. Zanechala pekné pocity, lebo bola veľmi zaujímavá.
2. Najväčšmi sa mi páčilo, keď nám spisovateľka čítala úryvok z jej novej knihy. Vtedy sa mi zdalo, že je spisovateľka práve v našom veku a tým rozumie naše problémy.
3. Zapôsobila veľmi príjemne a pozitívne svojím spôsobom výkladu a myslím, že napíše ešte aspoň jednu alebo dve takéto knihy o nás. Sú naozaj veľmi zaujímavé.
4. Áno, veľmi. Najväčšmi ma oslovila kniha Mat' pätnásť je také ťažké, kde hlavná hrdinka vyslovila jednu vetu: „Ako keby mi nikto nerozumel.“ Keďže sa aj ja často tak cítim, úplne som sa v tom našla.
5. Áno, lebo ma to veľmi zaujalo.
6. Zatiaľ nemám nápad.
7. Chcela by som sa ju opýtať, či v budúcnosti plánuje napísať ešte nejaké tínedžerské knihy.

Viktor Hric, 8. 1

1. Zanechala pozitívne dojmy. Že nás všetkých hlboko zaujalo, vidno z toho, že sme ju všetci pozorne počúvali.
2. Najväčšmi sa mi páčil ten úryvok z knihy o exkurzii. Páčila sa mi aj kniha Mat' pätnásť je také ťažké.
3. Zapôsobila pozitívne, lebo vie, ako treba písať pre nás, tínedžerov. Jej knihy nie sú nudné a vedia šikovne upútať moju pozornosť.
4. Jej knihy ma oslovili svojou zaujímavosťou, i keď sa v nich nevidím. Vidím preto iných. Najviac ma preto zaujal úryvok z knihy Mat' pätnásť je také ťažké.
5. Áno, lebo tentokrát bolo naozaj výborne. Bolo zaujímavé, nič nechýbalo a nebolo nudno.
6. Prial by som si vidieť Miroslava Demáka. Aj tentokrát on bol tu, no nemali sme príležitosť si ho vypočuť.
7. Zaujíma ma, čo ju inšpirovalo na písanie takýchto diel.

Rozhovor viedla: Anna Havranová, 8. 1

ROZHOVOR S PÁNOM LADISLAVOM DUDITŠOM

V utorok 5. júna 2012 ZŠ hrdinu Janka Čmelíka navštívila delegácia **Rotary klubu Košice Classic** spolu s predstaviteľmi Rotary klubu Stará Pazova. Dôvod na túto návštevu bola finančná podpora RC Košice Classic našej školy na základe dohody o vzájomnej spolupráci na humanitných poliach dvoch bratských klubov - RC Košice Classic a RC Stará Pazova. Tento klub prvýkrát pomohol našej škole v roku 2010 donáciou vo výške 800 eur, ktoré sa v škole použili na výmenu starých lavíc a školských stoličiek. Tentoraz Rotary klub Košice Classic prispel s donáciou v hodnote 1000 eur, ktoré sa strovia na kúpu nových žiackych stoličiek.

Rozprávali sme sa s prezidentom Rotary klubu Košice Classic, **Ladislavom Duditšom**.

- Boli ste už niekedy v Starej Pazove, v Srbsku?

Nie, po prvýkrát som tu a som veľmi rád, že som mohol prísť aj vďaka našej spolupráci s Rotary klubom Stará Pazova, aj vďaka tomu, že sme sa rozhodli podporiť ZŠ hrdinu Janka Čmelíka a to bol hlavný dôvod prečo sme sem prišli.

- Včera ste pricestovali do Starej Pazovy. Mali ste času obzrieť si mesto?

Zatiaľ sme nemali veľa času, ale verím, že dnes ešte niečo uvidíme, pretože ja som príjemne prekvapený a veľmi ma teší, že ľudia v tomto regióne, v tejto enkláve si dokázali udržať za toľké roky krásnu slovenčinu a že sa rozprávajú po slovensky. To je niečo naozaj fascinujúce.

ROTARY KLUB KOŠICE
CLASSIC

Rozhovor viedla Lýdia Gedel'ovská,
učiteľka triednej výučby

JUDr. Ladislav Duditš

- Aký dojem na Vás zanechala naša škola ?

Je to pekná škola, vidno, že tá stará časť má aj históriu a veľmi sa teším, že tu deti majú dobré podmienky na to, aby sa učili pripravovať do života.

- Čo by ste odkázali žiakom našej školy?

Odkázal by som im to, čo hovorím aj svojim vlastným deťom, keď sa im nechce ísť do školy: že sa učia pre seba a preto, aby sa niečo dozvedeli, aby mohli v živote niečo dokázať, aby naozaj boli hrdé na to, že sa niečo naučili a že potom svojimi vlastnými schopnosťami budú môcť niečo dosiahnuť.

Návšteva prvákom

N a š a f v o r b a

Môj dedko

Dedkovia sú nám tu, aby nás ako malé deti posadili do lona a rozprávali nám príbehy zo svojho života: ako to vlastne bolo, keď oni boli mladí. Neraz nás svojím rozprávaním podnietia na rozmýšľanie.

Mám jedného dedka. Ten vždy nahradí aj toho druhého, ktorý, žiaľ, zomrel skôr ako som sa narodila. Zomrel roku 1995. Tento dedko je mamin ocko. Mama má jeho modré oči. Na starých fotkách vidím, že mal čierne vlasy, no ja som ho v mojom živote s takými nevidela.

V zime vždy nosieva svoje pracovné odevy z dávnych čias, keď ešte robil v Rakúsku. Tiež aj v zime aj v lete na hlave má šiltovku. Viete, jesto trochu pravdy v tom, keď sa povie, že starí ľudia sú ako malé deti. Môj dedko vie byť naozaj obťažujúci, totiž, je veľmi zvedavý, hoci nemôže pochopiť všetko. Opytuje sa ma na veci súvisiace s modernou technológiou. Snažím sa mu vysvetliť, ale vždy sa to končí jeho známou vetou: „Tohto v mojom čase nebolo!“

Často rozmýšľam o minulosti a vtedy sa vo mne zjavia zvláštne emócie. Každý deň som, ako malá, aj po slnku aj po snehu chodila s rodičmi k mamike a dedkovi. A akoby bolo včera, pamätám sa, už z brány som utekala dedkovi do náručia. Keď som bola v škôlke, on na bicykli chodieval pre mňa. Pri návrate nám kúpil vždy zmrzlinu. Chcela som aby tie časy nikdy neprešli, aby to detstvo navždy trvalo. Ale prešli, zmizli. Ja som vyrástla, mám kamarátky, s ktorými trávim čas. A dedka pristihla staroba. Zriedkakedy už vozí bicykel a ja málo trávim času s ním. Jedine mi z tých krásnych čias zostali hmlisté spomienky a fotky. Ľudia sú tí, ktorí sa menia, dospievajú, ostarejú, zmenia charakter, ale spomienky... tie sa nemenia a zostávajú hlboko usadené v srdci.

Môj dedko má plné steny fotiek svojich vnúčat. Je to jeden starostlivý človek s veľkým srdcom, ktorý vie milovať a ktorého ja veľmi milujem.

Klára Horvátová, 7.1

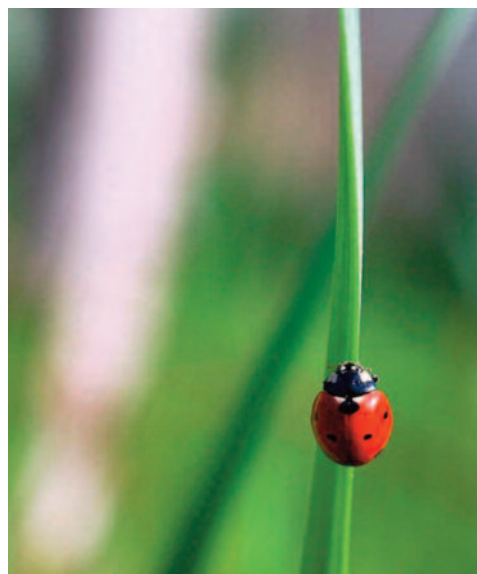
Jar dnes ráno zlietla na moje okno

Koniec zimy vie byť taký dlhý, že sa nám zdá, že tu zima zostane večne. Sneh sa spustil a aj môj pes už častejšie vylieza z búdy. Jedného dňa, keď som sa už zmieril s tým, že zima tu zostane do leta, stalo sa mi niečo krásne.

Slniečko vystúpilo vyššie ako obvykle a jeho lúče hneď boli príjemnejšie a teplejšie. Pod ich dotykom som videl ožívať to, čo zima uspala. Snežienky sú zvest' jari a tomu som sa potešil. Tráva sa narovnala a objavili sa aj prvé púpavy a sedmokrásy. Na konároch už vidieť prvé púčiky a tu sú aj šantujúce a štebotavé vtáčiky. Pomyslel som si, že to slniečko robí zázraky. V tej chvíli som pocítil, že mi niečo pohladilo tvár. Bol to ten vytúžený jarný vánok, ktorý tak dlho spal, ale bolo to i moje nadšenie z krás života.

Jar dnes ráno zlietla na moje okno.

Boris Brtka, 6.1

Jar dnes ráno vzlietla na moje okno

Včera večer som počul peknú zvesť. Zvesť o príchode jari. Jar je to najkrajšie obdobie. Tešil som sa na ňu. Dnes ráno vzlietla na moje okno, počkala ma a sprevádzala cestou do školy.

Príroda sa znovu zobúdzajú zo spánku. Slnko preniká cez oblaky a dáva znak rastlinám, aby sa zobúdžali. Na rastlinách sa zjavujú malé púčiky, púčiky, z ktorých budú šťavnaté plody a krásna koruna stromov. Zelený koberec mladej trávy sa prestiera cez naše ulice. Na ňom vidno i vzorky z prvých jarných fialiek a krásnej zlatej púpavy. Počuť i akordy jemnej melódie vtáčikov, ktoré skackajú z konára na konár, akoby tancovali na prvom jarnom bále. Usilovné včeličky sadajú na prvé jarné kvety. Do nášho mesta zavítali i prví zvestovatelia jari, lastovičky, a stavajú si usilovne svoje hniezda.

Slnko svojimi teplými lúčmi pohľadza našu kožu a dáva nám vôľu a energiu na jarné práce. Vo vzduchu cítiť silu a moc jari, veľkej čarodejnice, ktorá svojím zázračným prútikom oživila celé naše okolie a ľudom vyčarila úsmev na tvár. I zvieratá vychádzajú zo svojich úkrytov a chystajú sa zabezpečiť potomstvo.

Príchod jari zosilňuje i naše emócie, rodia sa nové lásky a obnovujú priateľstvá. Pekne nám je a veselí sme. Práve táto pozitívna energia tepla a svetla poukazuje na to, že každá jar je krásna pestrá a veselá.

Branislav Folt'an, 6.1

Konvalinky

Ľudia vždy majú radi kvety, aj tie, ktoré pestujú, aj tie, ktoré same vyrastú. Kvety a ľudia tvoria jeden celok.

Na jar, keď konvalinky rozkvitnú, narodí biele perličky. Keď prejdem vedľa nich, oni zdvihnú svoje hlavičky a usmievajú sa, akoby mi chceli niečo prezradiť. Ich vôňa, silná a viditeľná, okamžite ma preniesie niekde inde. Naraz sa ocitnem v nejakej zázračnej krajine a vidím veľké konvalinky ako stromy držiace sa za ruky a počujem najkrajšie rozprávky, ktoré si medzi sebou rozprávajú.

Tanec konvaliniek na vetre dáva mi energiu a vracia mi úsmev na tvár.

Ivan Agarský, 7.2

Lúčime sa s učiteľkou

Po štyroch rokoch učenia a zábavy prišiel čas rozlúčiť sa s našou pani učiteľkou.

Ešte teraz sa pamätám, ako som sa bál, keď som ju videl prvýkrát. Nevedel som, či bude prísna. No už prvý deň, keď nás zobrala do našej triedy, zbavil som sa toho strachu. Naša pani učiteľka nás naučila čítať, písať, počítať, ale aj veľa iných vecí. Naučila nás, ako to funguje v prírode, prečo máme byť k ľuďom milí a ešte veľa, veľa toho. Vždy, keď sme niečo nevedeli, vysvetlila nám to a poradila. Chodila s nami na výlety a do školy v prírode - na zimovanie, kde sa o nás starala ako o vlastné deti. Nedávno bola naša pani učiteľka chorá a musela ísť do nemocnice. My sme sa o ňu báli a netrpezlivo sme čakali, kedy sa vráti. Ja jej ďakujem aj za to, že mi verila a poslala ma na matematickú olympiádu.

Tieto štyri roky ubehli veľmi rýchlo, no moja pani učiteľka zostane v mojom srdci navždy, ako moja druhá mama. Ďakujem Vám, moja pani učiteľka.

Andrej Pecník, 4.2

Zmiešané pocity

Rozlúčka

Končia sa krásne školské roky,
pred nami sú ďalšie ťažké kroky.
Rada si spomínam na tie krásne chvíle
a som si vedomá, že to ubehlo veľmi rýchlo.
Všetko v našich laviciach o chvíľu stíchne.

Medzi spolužiakmi sme si verných kamarátov našli,
prajem si, aby sme sa o pár rokov zase stretli.
Spomínať si budeme na tie ťažké a smiešne chvíle
nášho priateľstva a našej sily.

Škola predsa nebola taká ťažká.
Určite ju, každý z nás rád má.
Často sme veľmi vystrájali,
profesorom sme liezli na nervy,
ale sa aj oni niekedy smiali.

Aj keď sme často spokojní neboli,
ťažko sa nám teraz odchádza zo školy.
Nová povinnosť v živote nás čaká.
Dúfam, že všetci budú v budúcnosti len úspešne
pokračovať.

Iveta Verešová, 8. 1

Už je to tu.
Už cítim tie
čudné pocity v mojom tele.

Najprv sa zjaví čudný bôľ.
Odchádzajú dôležité osoby
z môjho sveta.

Potom príde pocit šťastia.
Spamätám sa, že mi tie osoby
darovali najkrajšie chvíle
v živote.

Zdá sa, akoby to boli obyčajné pocity.
Nie, nie sú.
Sú silnejšie, boľavejšie,
ale sú aj krajšie.

Srdce sa mi chveje,
dušu mi pohľadza jemný vánok
a slzy tečú z mojich očí,
lebo vedia, že sa končí niečo.

Niečo srdcu veľmi dôležité.
Prestáva jestvovať niečo najlepšie.
Prestáva jestvovať tá moja
ôsma dva.

Andrea Verešová, 8. 2

Dobrota sa vracia za bránu dobrých

Každému človekovi sa stávajú v živote dobré i zlé veci. V takých chvíľach je niekedy veľmi ťažko byť dobrý k iným, ale každý dobrý skutok, ktorý spravíme, sa nám neskôr vráti.

Mnohí ľudia nie sú dobrí. Nechcú si pomáhať navzájom, lebo si myslia, že oni z toho nebudú mať osoh. Nemajú pravdu. Viem to z vlastnej skúsenosti. Pred niekoľkými dňami, keď som bola v škole, dostali sme na domácu úlohu napísať slohovú prácu zo srbčiny. Niektorí žiaci nepochopili úlohu a chceli, aby som im pomohla. Najprv som im pomôcť nechcela, lebo som si myslela, že je to ich problém a že si ho musia riešiť sami. No jedna žiačka ma pekne poprosila o pomoc, a ja som jej ochotne pomohla. Vtedy som pochopila, že pekné slovo a vzájomné porozumenie môžu všeličo spraviť. Nakoniec som pomohla aj ostatným žiakom. Nespravila som chybu. Všetci boli šťastní, že domácu úlohu majú. Šťastná som bola i ja. Mnohokrát som pomoc aj ja potrebovala a oni vždy boli tu pre mňa. To je dôkaz, že sa dobré dobrým vracia.

Ja rada pomáham svojim spolužiakom, lebo viem, že moju pomoc potrebujú tak, ako som ju potrebovala aj ja. Najväčšia odmena mi je ich úprimný úsmev a slová, ktorými vyjadrujú vďačnosť za pomoc.

Marína Domoniová, 8. 1

Naša tvorba

Človek, ako jedinečná bytosť, dostal aj jeden jedinečný dar obrovskej hodnoty. Dar, ktorým dokáže otočiť svet, povykrúcať dráhy slnka, zmeniť noc na jarné ráno. Dokáže dať kvetu vôňu a jeho pestrosťou vyfarbiť nebo. Človek má dar hovoriť.

Ten jedinečný dar by mal žiariť týmto svetom a dávať mu pestrosť. Dávať mu zmysel, radosť, podporu, optimizmus. Dávať mu cieľ. No kráčajúc svetom, všimla som si, že niečo chýba. Svet je oblečený do melanchólie. Vsunul sa do nej, akoby mu celkom zodpovedali jej rozmery. Ľudia šliapu po dlážke ťažkými krokmi, s ovisnutými ramenami a ťažkými hlavami, ktoré sa len-len nezrútia. Všade vôkol nás počuť špatné slová, nadávky, vysmievanie, podceňovanie. Svet je plný súmrakov a pekné slovo nikde nepočuť. Kde je? Kam zmizlo, zablúdilo? Možno vyhaslo? Nie, leží pod ťažkými kamennými doskami ľudských srdc, ktoré ho stlačili. Pod doskami nenávisti, pýchy, závisti. Pod kamennými doskami človeka. Tam pasívne leží, nemôže sa pohnúť. Chce, ale nemôže. My mu nedovolíme. Je to akoby sme vtáka nepustili letieť alebo prameň nepokojne počuť žblnkať. Preto tá pesimistická nálada vládne. Rozbíme ju! Nechajme toho vtáka letieť a rozširovať svoje kúzlo všade. Pravda, pekné slovo má obrovské kúzlo, fantastickú mágiu. Dokáže pozdvihnúť ovisnuté ramená a hlavy ľudí, uľahčiť kroky, úsmevom ožiarit tvár. Bolo by krásne pozerat' sa na ich usmiate tváre. Zdá sa to ťažko dosiahnuteľné, ale nie je tak. Úsmev môže spôsobiť iba jedno pekné slovo. Jedno povzbudenie, jedno Dobrý deň a jedno Dovoďenia. Úsmev môže spôsobiť jedno *Mám ťa rada* a jedno *Záleží mi na tebe* mnoho. Človek sa cíti jedinečne, dôstojne, aj keď sa ho opýtame *Ako sa máš?* Keď sa o neho zaujímate. Nádej môže vzplanúť jedným povzbudením, že všetko bude v poriadku, aj vzpriamiť niekomu pohľad môže. Oslobodiť radosť v srdci, dať pestrosť jeho nebu a zmysel jeho životu.

Áno, pekné slovo dokáže vyzliecť svet z melanchólie. Preto nebuďme takí egoistickí a sebeckí držiac ruky skrížené a vyfarbme tento svet do pestrých slov.

Anna Havranová, 8. 1

Príbeh z Dallasu

Volám sa Tom. Žijem v Dallase. Som ženatý a mám dve deti, Boba a Sizi. Sme šťastná rodina. Máme dvadsať kráv a deväť býkov. V našom meste máme mäsiareň, banku, poštu, obchod a krčmu. Každý večer deťom rozprávam jednu rozprávku. Prišiel večer a deti sa ma spýtali:

"O čom nám dnes porozprávaš, oči?"

"Dnes vám budem rozprávať o jednom človekovi, ktorý sa volal Dallas. Pred stími rokmi bol jeden Čierny Džek. On kradol zlato, peniaze, vzácne šperky a iné veci. Potom môj pradedo s inými mužmi začal rozmýšľať, ako chytiť Čierneho Džeka. Dohovorili sa, že jedna skupina pôjde k banke a druhá k obchodu. Ale obe skupiny zaspali a Čierny Džek okradol banku. Keď sa zobudili, videli, že niekto už bol v banke a ukradol zlato. Potom sa zjavil Dallas a povedal: " Ak chytím Čierneho Džeka, budem šerif tohto mesta."

Tak aj bolo. Večer Dallas pred bankou čakal Čierneho Džeka. Keď ho spozoroval, tváril sa, že spí, ale Čierneho Džeka pustil dnu, do banky. Čierny Džek začal kradnúť, a keď videl Dallas, rýchlo utekal na núdzový východ. Potom Dallas vyšiel von, sadol si na koňa a chytil ho lasom. Keď ho chytil, dal mu putá na ruky a zamkol ho do väznice. Ráno videli ľudia vo väzení Čierneho Džeka. Dallas sa stal šerifom a po ňom sa volá naše mestečko Dallas.

Miroslav Sabo, 5. 2

ANNA HAVRANOVÁ, ŽIAČKA GENERÁCIE ZŠ HRDINU JANKA ČMELÍKA

Úspešná s veľkým Ú

Anna Havranová je jedna z najvýnimočnejších žiačok našej školy. Stala sa aj žiakom generácie '97.

Hovorí, že jej veľmi ťažko padá rozlúčka s priateľmi a s učiteľmi, ktorí boli voči nej veľmi milí a vždy jej povedali všetko čo ju zaujímalo. Ale nikdy nezabudne, že v tejto škole robila to, čo má najradšej - učila sa. Áno, je to žiačka, ktorá sa, na rozdiel od väčšiny dnešných žiakov, rada učí. A to nielen jeden, alebo dva, ale každý predmet. Samozrejme, tú jej lásku k vedomostiam a túžbu nepretržite hľadať niečo nové si veľmi rýchlo povšimli všetci.

Jej prvá súťaž bola z matematiky, na ktorej sa zúčastnila so svojich deväť rokov a odvtedy ju tam možno vidieť každý rok. Matematika odjakživa predstavuje jej najväčšiu prioritu. Zúčastňovala sa aj na iných súťažiach z takmer všetkých predmetov. Každý diplom predstavoval pre ňu istú podporu, motiváciu, pohnútku usilovať sa ešte viacej. Najlepší úspech dosiahla v 7. ročníku, zo slovenčiny, keď sa dostala na republikovú súťaž a získala 2. miesto. Sledovala odmena: 10-dňový pobyt na Slovensku. Zo slovenčiny a srbčiny viackrát získala aj odmeny v literárnej oblasti. Z biológie sa štyrikrát zúčastnila v súťaži Čo vieš o zdraví? Raz obsadila druhé a dvakrát prvé miesto.

Poznáme ju aj ako výbornú speváčku a gitaristku. V piatom a šiestom ročníku sa zúčastnila na Mini-tiny feste, na ktorom ako sólistka získala druhé, a v duete tretie miesto. Chvályhodné je aj to, že paralelne so základnou školou navštevovala aj hudobnú školu Kostu Manojlovića v Zemúne. Tam bola tiež výbornou žiačkou a zúčastnila sa na republikovej súťaži v hre na gitare. V hudobnom vzdelávaní zakončila záverečný šiesty ročník nižšieho školenia a bude pokračovať s vyšším.

Sme hrdí, že našu školu počas týchto osem rokov prezentovalo také skvelé dievča a taká výnimočná žiačka akou je Anna Havranová. Prajeme jej veľa úspechov v živote a ďalšom školení.

Klára Horvátová, 7.1

Anna Havranová

Staropazovskí ôsmaci usporiadali v stredu 6. júna 2012 rozlúčkový večerok. Riaditeľ školy Janko Havran odovzdal najlepším žiakom Vukov diplom: Anne Havranovej, Ivete Verešovej, Maríne Domoniovej, Ivane Havranovej, Andrei Sládkovej a Markovi Vrškovi.

Anna Havranová sa stala i žiačkou generácie ZŠ h. Janka Čmelíka. Jelena Krunicová jej v mene obchodného podniku **MEDIUS** v Starej Pazove darovala laptop. Laptopy dostali i žiaci generácie vo všetkých osadách obce, kde Medius má obchody.

Anna Havranová

TERÉZIA VANSOVÁ (Úryvok)

Predsa byť zároveň spisovateľkou, farárkou, redaktorkou, tajomníčkou, manželkou, mohla len úporná, odvážna osoba s definovaným cieľom, za ktorým šla bez predsudkov a pesimizmu. Verím, že neraz tá cesta bola hrboľatá a ťažka, a práve preto obdivujem tú povahu, za ktorou nesmierne túžim. Niekedy mi je ťažko vytrvať vo vlastnom ciele. Chcem tak mnoho, a nedosiahnem nič. Túlam sa po vlastnom vnútri pátrajúc po správnom chodníčku, po svetle. A keď sa raz zmetiem v tom labyrinte, ťažko je z neho sa vyplíesť, navrátiť. Preto pokladám za hodné vziať si za príklad spisovateľku, ktorá žiarila organizovanosťou, šľachetnosťou, neúnavnosťou. Do všetkého sa púšťala s pracovnou vervou, nesmiernou chuťou, láskou a trpezlivosťou. Jej povaha pre mňa predstavuje istý obraz, na ktorý sa pozerám každodenne, stvárňujúc vlastnú povahu. A kúzelné slová jej diel vidím ako dajaké farby, ktorými ju spestrujem. Terézia Vansová mala oči, aké boli u ľudí skutočne zriedkavé. Ona videla to, čo vidí len malý počet a všimla si to, čo si nevšimol nik. Také črty človeka, ktoré sú niekedy aj podvedomé, nedefinované. Spozorovala buď dobré alebo zlé vlastnosti ľudí, ktoré si ukladala do zásuviek a neskoršie ich vkladala na papier. Lež ona to robila trošku iným spôsobom. Charakterizácia postavy v jej diele nespočívala iba na čírom pomenovaní vlastností, jednoduchom opise. Cez opísané počínanie tej postavy, pohyby tela, či mimiku okrem povahových črt, zdôrazňovala aj jej psychický stav.

Ona nikdy nehľadala nejakú veľkú udalosť, veľkých ľudí, zvláštne miesta, ktorým venovala svoje diela. Využívala aj tie najdrobnejšie maličkosti, a z nich stvárnila ozajstné umenie obohacujúce, ušľachtľujúce mnohých, aj mňa. Nejak sa ma táto jej vlastnosť zvlášť dotkla a oslovila ma. Tiež prízvukujem tie najmenšie veci, ktoré, myslím, môžu najviac poskytnúť. Ľudia hľadajú len vrecia plné peňazí, prepych, rozkoš. Starajú sa iba o to, aby ich bruchá boli nakrmené, tela spokojné, meno uctievané. Zabúdajú však na to najdôležitejšie, bez čoho aj najväčšie bohatstvo nemá hodnotu, na vieru, lásku, trpezlivosť, statočnosť. Na veci, ktoré dávajú oveľa viacej, než bohatstvo a chuťky sveta môžu dať. V tejto spisovateľke som videla čaro aj v tom, že svojim dielam nedávala rovnaký charakter. V klenotnici jej tvorby nevidieť iba poviedky či romány. Neobjaviť dáku monotóniu, fanatickosť, či implicitnosť. Výrazná je tam vážna, zrelá ženská povaha, skúsená a zocelená životom, ale i tá bodrá, veselá stránka, Spisovateľka Terézia Vansová bola v písaní nezvyčajne úprimná a otvorená. Jej diela často predstavujú etapy z jej života. Niekedy síce maličké, ale nesmierne dôležité a dôverné, odkrývajúce jej pocity, túžby. Keď niekoho milého stratíme, sme smutní, umučení, boľaví. Málokto z nás sa odváži o tom čo i len povrchno hovoriť, a skutočne priesvitný počet je tých, ktorí dokážu z hĺbky srdca vyjadrovať svoje pocity, alebo o nich písať. Vnútro tejto spisovateľky bolo až natoľko silné, vytrvalé, zmužilé, že o smrti svojho jediného syna dokázala hovoriť celému svetu. Taký krok dokáže vykonať skutočne iba niekto taký, ako bola ona. Človek s čistým svedomím, kamenným vnútrom, silným charakterom. Spisovateľka o svojom smútku, bôli a nekonečnej láske k malému, usmrtenému synčekovi hovorila v Malých piesňach. Ťažko mi je aj predstaviť si, koľkými materinskými slzami zmáčala knihu, čo to bolo za buchot zraneného mladého srdca, vzdychy a stonania, trpnutie a otrasy rúk, ale zároveň ju nesmierne obdivujem a zveľaďujem tú silu, ktorá z nej žiarila. Ja by som, tuším, nebola súca na takú takú vec, moje vnútro nie je také silné a zmužilé, ale práve toto je tá cesta spisovateľky, ktorou ona buduje náš charakter a zo svojich čitateľov stvárňuje šľachetné, silné a milujúce osoby.

PRÍRODA

Ľudia si často myslia, že je príroda nanič. A vlastne sami pochádzajú z nej. V Srbsku príroda spravila veľa. Máme krásne hory, ktoré sú veľmi vzácne. To je svet živočíchov a rastlín. Len ten šum stromov je upokojujúci. Ale väčšina ľudí, si to neuvedomuje. Potôčky jemne žblnkajú, ale sú i znečistené. Naše rieky boli krásne, kým človek nehodil prvú fľašu do nich. Aj roviny sú krásne. Nik si nevie ani predstaviť život bez zvierat a rastlín. V zahraničí máme vodopády, krásne moria, oceány a púšte.

Veľmi mi je ľúto, že si ľudia neuvedomujú, čo robia a ako znečisťujú svoje okolie. Dúfam, že príde doba, keď ľudia pochopia, že sa v zdravom a čistom okolí krajšie a kvalitnejšie žije.

Anna Lakatošová, 5. 2

ROZHOVOR

V našej škole profesorku Aničku Balážovú zastupoval mladý profesor Alexej Hric-Červenský. Rozhodli sme sa napísať interview a zistiť, ako sa mu tu páčilo.

O: Mohli by ste nám povedať niečo o sebe?

A: Ja som Alexej. Mám 21 rokov, zakončil som akadémiu futbalu.

O: Ako sa vám páči pracovať na našej škole?

A: Super, veľmi sa mi tu páči.

O: Aké sú vaše ciele?

A: O pár rokov chcel by som byť miliónár, viesť dobré auto, žiť v Barcelone..

O: Okrem toho, že pracujete ako profesor telesnej výchovy, čo ešte robíte?

A: Som detský futbalový tréner.

O: Ako sa vám darí ako trénerovi?

A: Super, veľmi dobre.

O: Máte nejaký odkaz pre našich čitateľov?

A: Aby sa dobre učili.. ☺

Andrea Verešová, Jana Dvornická a Anna Prebudilová, 8. 2

Alexej Hric-Červenský

Exkurzia Tara - Šiestaci

V Drvengrade

Obzeráme Taru z vlaku

Jedna zo zastávok na Šarganskej osmičke

Tu sú aj triedne učiteľky

V diskotéke nám bolo veselo

Prechádzka Vrelom

Kláštor Rača

Spoločná fotka pred odchodom

Výlet Vršac - Bela Crkva

Dňa 31. 05. 2012 sme šli na výlet do Vršcu. Spolu s nami šli aj tretiaci a aj štvrtáci.

Po dlhej ceste sme najprv navštívili múzeum, ktoré kedysi bolo lekárňou. V druhom múzeu boli vtáky a rôzne knihy. Pozreli sme si aj športovú halu Milénium, v ktorej sa hrávajú športové zápasy. Po obede sme šli na Vršački breg, skadiaľ sme mali krásny pohľad na celé mesto.

Cestou domov zastavili sme sa v Belej Crkve na jazerách. Cesta domov bola veľmi zábavná.

Anna Lakatošová, 5.2

Na výlete

Daždivé dni pokazili náš plánovaný výlet do Vršcu. Cesta bola posunutá, čakalo sa na krajšie počasie. V stredu v škole nám pani učiteľka povedala, že zajtra cestujeme do Vršcu. Boli sme prešťastní. Večer som nemohla zaspať, bola som vzrušená a tešila som sa na zajtrajší deň.

Ráno svitlo krásne, slnečné. Cestovali sme autobusom, niekoľko tried z našej školy. Vo Vršci sme videli Lekárňu na schodoch, halu Milénium, múzeum mesta Vršac, park a Vršački breg. Najviac sa mi páčilo v múzeu, kde sme videli rôzne vtáky, staré mince a odev, ktorý sa nosieval v minulom storočí.

Domov sme sa vracali unavení, plní krásnych zážitkov z tohto výletu, na ktorý si budeme dlho pamätať.

Ela Števáková, 3.2

Štvrtáci v múzeu

Boli sme na výlete

Jedného pekného slnečného rána išli sme na výlet. Všetci sme boli vzrušení.

Najprv sme išli do banátskeho mesta Vršac. Išli sme vidieť múzeum Lekárňu na schodoch. Tam sme si pozreli obrázky známeho srbského umelca Paju Jovanovića. Druhé miesto, kde sme boli, bola veľká športová hala Milénium, kde sa hrali mnohé známe zápasy. Boli sme vidieť i mestské múzeum, kde sme si obzreli preparované vtáky a nejaké značky z dejín. Po obede sme si kúpili zmrzlinu a šli sme sa hrať do veľkého vršackého parku. Tam sme sa hrali a fotili. Predposledné miesto, ktoré sme navštívili bol Vršački breg. Odtiaľ sa rozprestieral krásny pohľad na okolie. Potom sme išli na jazero, ktoré je v Belej Crkve. Tam sme sa hrali, jedli zmrzlinu a pozerali na jazero.

Tento výlet si budem navždy pamätať a bola by som rada, keby sa zopakoval.

Dária Tóťová, 4.2

Tretiaci v parku

Boli sme na výlete

Tretiaci a štvrtáci v parku

Žiaci 5.2 triedy

Žiaci 5.1 triedy

Po viacerých odročniach pohli sme sa na výlet do Vršcu. Pohli sme sa o ôsmej hodine ráno. Všetci sme sa veľmi tešili.

Po dlhej ceste, ktorá trvala dve a pol hodiny, prišli sme do Vršcu. Prvé miesto, ktoré sme navštívili bola Lekáreň na schodoch. Tam sme videli veľké obrazy a archeologické vykopávky. Nasledovná zastávka bola športová hala Milénium, v ktorej sa hrajú športové zápasy. Tam sme mali prednášku o tej športovej hale. Tretia zastávka bolo mestské múzeum. Tam sme tiež videli archeologické vykopávky a preparované živočíchy. Už sme boli všetci hladní a tešili sme sa dobrému obedu. Dobré najedení, mohli sme ísť ďalej. Pešo sme išli do parku, kde sme sa trochu pohrali v prírode. Čas ubiehal, tak sme sa museli pobrať ďalej. Nasledovná zastávka bol Vršački breg. Tam sme mali krásny pohľad na okolie a na letisko. Na Vršačkom bregu sme si našli pekné kamienky rúd, ktoré sme si zobrali domov na pamiatku na tento pekný výlet. Z Vršcu sme sa dali na cestu do Belej Crkvy, kde sme obišli krásne jazerá, ktoré sa tu nachádzajú. Tu sme si dali zmrzlinu, aby sme sa občerstvili a ešte trochu sme sa pohrali. Prišiel čas na návrat domov.

Tento výlet nám bol krásny. Veľa sme sa naučili, videli a rád by som si celú túto cestu zopakoval so svojou rodinou.

Filip Hudec, 4.2

Výlet Nový Sad

Výlet prvákov a druhákov

Prváci a druháci boli 7.6.2012 na výlete. V ten deň konečne zasvietilo slniečko a natešení žiaci vyštartovali smerom na sever, kochať sa v krásnej vojvodinskej prírode. Prvá zastávka bola v monastieri Hopovo. Nasledovala návšteva múzea Jovana Jovanovića Zmaja, kde si žiaci obzreli dom, v ktorom žil náš známy detský spisovateľ. Zmrzlinové občerstvenie si prváci a druháci vychutnali v Novom Sade a suveníre si nakúpili v Petrovaradíne. Nakrátko sa zastavili aj v Sremských Karlovcích a v popoludňajších hodinách dorazili na Stražilovo, kde si pri obede trochu i oddýchli. Tu, na Stražilove konečne nastal čas na veselú a bezstarostnú hru.

Žiaci prišli domov o 20.00 hodine s úsmevom a spokojní, že tento dlho snívaný výlet tak pekne dopadol.

Miruška Stošićová, učiteľka 2.2

Labuť v Dunajskom parku

V Dunajskom parku

V Sremských Karlovcích

VÝTVARNÁ SÚŤAŽ V BANSKEJ BYSTRICI

V apríli 2012 na Univerzite Mateja Bela v Banskej Bystrici prebiehala výtvarná súťaž žiakov škôl s vyučovacím jazykom slovenským v zahraničí. Túto súťaž organizovalo Metodické centrum UMB pre Slovákov žijúcich v zahraničí a zahraničných študentov. Téma súťaže na školský rok 2011/2012 bola *Slovenské tradície a ich význam pre mňa*. Do súťaže sa zapojili školy z Chorvátska, Maďarska, Rumunska, Srbska a Ukrajiny v troch kategóriách: I. kategória – do 10 rokov, II. kategória – 11-15 rokov, III. kategória – 15 rokov a vyššie. Prihlásených bolo až 224 prác. Výtvarné práce (kresba, maľba, grafika, fotografia, kombinovaná technika) sa mali odovzdať do 30.04.2012 a vyhodnotenie prác bolo 06.05.2012.

Súťaže sa zúčastnili aj žiaci našej školy pod vedením **Jána Stupavského**, akademického maliara – sochára a profesora výtvarnej kultúry, ktorý už dlhú dobu pracuje so žiakmi a podnecuje ich k tomu, aby so svojimi prácami účinkovali vo výtvarných súťažiach v Srbsku a v zahraničí. A nielenže účinkovali, ale často aj víťazili. Žiaci našej školy aj tentoraz boli úspešní. **Darko Iker** s prácou pod názvom *Oblievačka* obsadil 3. miesto v II. kategórii, **Zdenka Baková** s prácou *Oblievačka* získala Cenu rektorky UMB a **Anna Havranová** s prácou pod názvom *Pred oblievačky* dostala Cenu primátora Banskej Bystrice. Odovzdanie cien sa uskutoční 26.06.2012 a víťazi výtvarnej súťaže majú zabezpečený pobyt na Slovensku v období 24. – 27. 06. 2012.

Gratulujeme našim mladým umelcom a želáme im úspešnú prácu aj v budúcnosti.

Lýdia Gedeľovská, učiteľka triednej výučby

Náboženský kútik

Môže byť veda zlučiteľná s vierou v Boha?

Johannes Kepler (1571 – 1630), nemecký astronóm, fyzik, optik a matematik, objaviteľ troch základných zákonov pohybu nebeských telies (Keplerove zákony), vyhlásil: „Veľký je Boh, náš Pán. Veľká je Jeho moc a nekonečná je Jeho múdrosť.“

Michael Faraday (1791 – 1867) bol anglický fyzik a chemik. Venoval sa najmä elektromagnetizmu, položil teoretický základ pre všetky elektromotory a dynamá. Michael už ako chlapec pochopil, že aj on je hriešny. Pozorne počúval, keď jeho mama a otec hovorili o Božej láske k nemu a o tom, že Boh poslal svojho Syna, aby zomrel za jeho hriechy. S veľkou dôverou v Pána Ježiša vyhlásil: „Opieram sa o istotu, ktorú mám. Viem, že môj Spasiteľ žije a ja budem žiť s Ním.“

Meno Samuela F. B. Morseho (1791 – 1872) sa spája predovšetkým s vynálezom telegrafu aj keď pôvodne nebol vedcom, ale umelcom. Prvá správa, ktorú Morse poslal do sveta prostredníctvom telegrafu, boli slová zo 4. Mojžišovej 23, 23: „... čo vykonal Boh!“

Veda je metóda, ktorú ľudia používajú na to, aby získali väčšie porozumenie prirodzeného vesmíru. Zdokonaľovania vo vede poukazujú na dosah ľudskej logiky a predstavivosti. Ako moderná veda objavuje stále viac a viac o vesmíre, tak nachádzame stále viac dôkazov o stvorení. A nielen v minulosti, ale aj dnes mnohí vedci a aj ľudia iných zamestnaní hovoria o svojej viere.

VIAC AKO POZEMŠŤAN

Kozmonaut James B. Irwin bol iba ôsmym človekom v histórii, ktorý bol na Mesiaci. Po návrate z letu na Mesiac (let Apollo 15) napísal knižočku *Viac ako pozemšťan*. V nej hovorí o zážitkoch z kozmu – o všetkom, čo tam robili a zažili on a ďalší dvaja členovia posádky.

Tento pobyt v kozme mal pre Irwina aj duchovnú dimenziu. Prv ako vstúpil v júli 1971 do kozmu, bol – “mierne povedané vlažným kresťanom”, ale keď sa vrátil jeho život sa zmenil, stal sa ozajstným a silným kresťanom. Hovorí, že “všetky kozmické úspechy nadobúdajú správny význam vtedy, keď si uvedomíme jedno: skutočnosť, že Boh chodil po Zemi, je dôležitejšia ako to, že človek chodil po Mesiaci.” Irwin je presvedčený, že Boh ho do kozmu poslal, aby keď sa vráti, hovoril o Kristovom poslaní meniacom život.

V podstate James B. Irwin chce aby sme si uvedomili Božiu prítomnosť v našich životoch. Táto kniha nám pomáha uvedomiť si, akí sme pre Pána Boha dôležití. “Hoci sme malí, Pán Boh nám dal schopnosť, túžbu a možnosť poznať ho. Táto cesta poznania vedie cez Kristovu smrť.”

Xénia Gašparová, 7.2

POUČKY ZO SLOVENČINY

Medicína slovenčiny

Že čas rýchlo prechádza, to stojí, medzitým nech Vám nebude *krivo previesť* s nami nektorú minútku a bude Vám *jasno*, prečo hovorím tieto zmysluplné nezmysly.

Srbčina odohrala v tomto bilingválnom prostredí svoju prefikanú rolu perfektne. Šikovne a takmer nebadateľne sa zamotala do spevavých pradiw slovenčiny, vytvárajúc z nej úplne inú melódiu. Na stovky neslovenských parazitov bezohľadne na ňu útočilo, až sa naša zvonivá materčina rozchorela. Rozladila sa, zmenila svoju tonalitu i rytmus. A čo teraz robiť?! Vari komponovať novú slovenčinu? Ako ju uzdraviť? Veď je už toľko nakazená.

My, mladí slovenčinári, zo Základnej školy hrdinu Janka Čmelíka, spolu so svojou profesorkou Jarmilou Dolinajovou odhalili sme nový, originálny a pritom účinný liek proti tejto zúrivej chorobe. Pýtate sa aký? No, tak Vám rada prezradím. Cez rozličné texty: dialógy, žarty, poučenia, prostredníctvom rozhlasu nahrádzali sme tie škodlivé bunky a molekuly spisovnými slovenskými slovami. Nebolo to celkom jednoduché, lebo skutočne všetky tie srbské slovká vplývajú na slovenčinu tak prenikavo a silne, že sa do našej reči svižne prikradne nejaký srbizmus a my si to ani len nevšimneme. Naším cieľom práve bolo v ľuďoch to povedomie, poukázať im na chyby a omyly a poukázať im na krásu slovenskej reči. Predpokladám, že sa zhodujete so mnou, že sa so mnou nemôžete skladať, alebo že mi nikdy nebudete ďakovať „na káve“, ale za kávu. Tiež nevolajte nikdy niekoho, aby sa šplhal až „na telefón“, ale ho jednoducho zavolať k telefónu. Bukválne preklady boli tiež častým prípadom. Koľkokrát sme sa len prepačovali (srb. *izvinjavati se*) namiesto toho, aby sme sa ospravedlnili, alebo sme vystupovali „na televízii“, namiesto v televízii (srb. *nastupati na televiziji*). Práškovým cukrom, známym pod názvom „cukor v prachu“ (srb. *šećer u prahu*) neraz sme posýpali koláče. Nech nehovorím ďalej, akí sme boli šikovní „utrhnúť“ autobusovú linku, nie ju zrušiť, alebo „održať“ hodinu, schôdzu, či prejav, namiesto ich mať, uskutočniť, povedať. „Tekúci račun“ nám bol bezmála „tekutý účet“ (!); správne je bežný účet. Alebo, že „trgovina sa mešovitom robom“ je v slovenčine obchod s rozličným (nie miešaným) tovarom. Keď tak o tom premýšľam, myslou mi preblysnú rôznoraké humoristické iskričky, lebo žiadne z týchto doslovne preložených spojení nemá zmysel. Znie to však opravdu smiešne a verím, že by Slováci zo Slovenska mohli kľudne pri takom našom rozprávaní vyvalovať oči, a rozumie sa, i smiať sa.

V tomto našom slovenskom lekárskom povolání **Ivana Havranová, Marína Domoniová, Janko Vereš** a ja, **Anna Havranová**, pracujeme štyri roky. Každá chvíľka v rozhlase, či pri každom inom nahrávaní bola pre nás nesmierne zaujímavá a pestrá. Pamätám sa, že sme mnohokrát odchádzali domov ozdobení širokým úsmevom na tvárach, aj napriek tomu, že niekedy bolo veľmi únavné pracovať na čítaní, dikcii, intenzite hlasu, interpunkcii. Je mnoho vecí, ktoré nás dokázali rozštekliť. Samé naše spoločenstvo už nám robilo radosť a usádzalo na tvár tú krivolakú čiarku. Tieto poučky zo slovenčiny pomohli nám aj na súťaži zo slovenčiny. Predsa, keď sa niečím zaoberáme, tým je väčšia možnosť, že si to aj zapamätáme. Tak to bolo aj s nami. I keď sa nevyjadrujeme vždy perfektne, toto liečenie našej milej slovenčiny prispelo k tomu, aby sme sa aspoň o štipec lepšie a spisovnejšie vyjadrovali.

Je nám ľúto, že končíme základnú školu, že už nebudeme mať takúto možnosť vymieňať nákazlivé bunky slovenského jazyka a byť členmi usmievaného tímu. Prichádzajú mladší lekári, piataci, ktorí sa taktiež budú usilovať, a usilujú sa, vštepovať ľuďom ľubozvučné tóny slovenčiny. Zostanú nám v srdciach všetky tie usmievané, zaujímavé a pestré chvíľky, ktoré sme spolu strávili, omylné slovká a slovné spojenia, zaujímavé obmeny, preklady. Naším želaním je, aby sa aj Vám, ak aj nie v srdci, aspoň na jazykoch rozlievali milé a spisovné melódie nášho materinského jazyka.

Výtvarný kútik - výkresy najmladších

Miroslava Machová, 2.1

Sandra Opavská, 2.1

Katarína Havranová, 1.2

Aňa Gubečková, 1.2

Mária Folt'anová, 2.2

Alexej Uher, 2.1

Jana Opavská, 1.1

Marek Kožík, 1.1

Maja Kišová, 3.2

Klára Mendřanová, 3.2

Zábavná stránka

Na strednej škole prváci píšu písomku. Učiteľ zbadá, že jeden žiak má ťahák. Žiak ho inštinktívne rýchlo schoval a prišiel k nemu učiteľ.

Hľadá ho a učiteľ ho po dôkladnej prehliadke nevie nájsť: "Kam si ho schoval?!"

"To by som aj ja rád vedel...."

Učiteľka v škole nakreslí na tabuľu jablko a pýta sa prvákov:

- Žiaci, čo som nakreslila?

Adamko sa prihlási:

- Zadok!

Učiteľka uteká k riaditeľovi s plačom... Príde riaditeľ:

- Hraj, čo ste urobili, detičky, že vaša učiteľka ku mne išla s plačom? A kto nakreslil na tabuľu ten zadok !?!?

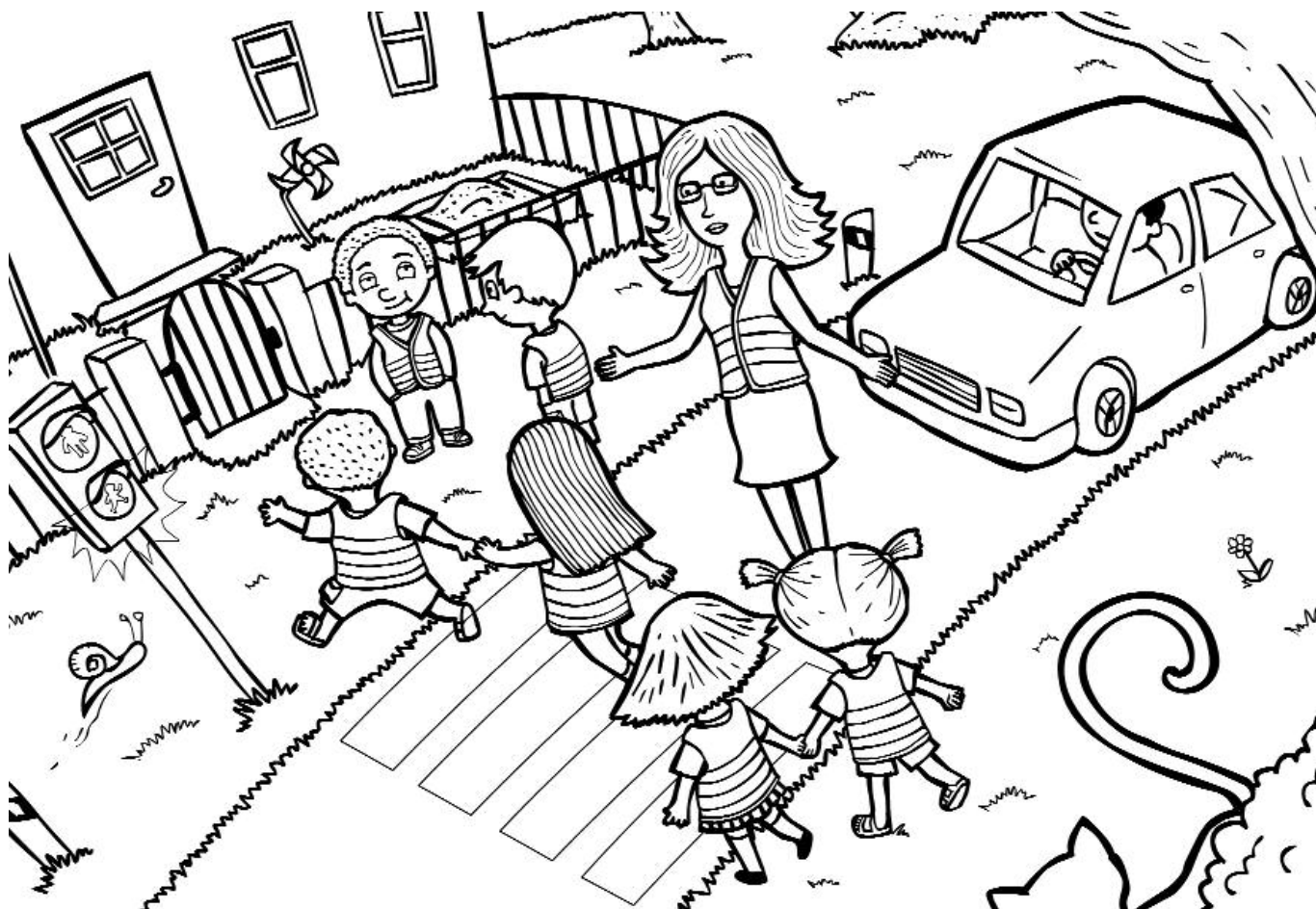
O štvrtej ráno zvoní profesorovi doma telefón. Rozospatý profesor to dvihne. - Haló?

A zo slúchadla sa ozve: - Spíš?

- Spím...

- No, a my sa ešte učíme!!!

Omaľovánka

Vtipné aforizmy

Počasié máme na to, aby sme nenadávali iba na vládu.

Keď má niekto bohaté teoretické vzdelanie a nevie ako ho využiť, tak ho ani nemusí mať.

Kto sa na vašom vtipe smeje, ten má zmysel pre humor, kto sa nesmeje, ten ho pochopil.

Zápalka má vlastnosti samovraha.

Rozlúčkový večierok

Žiaci 8.1 ročníka s triednym učiteľom-
Jaroslavom Miklovicom

Žiaci 8.2 ročníka s triednou učiteľkou
Anižkou Balážovou

Staropazovskí ôsmaci

Márko Vrška a spolužiačky

Konferencier Viktor Hric a konferencierka
Anna Havranová

Žiačka generácie ZŠ h. Janka Čmelíka
a riaditeľ školy Janko Havran

